RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2005/035 Mo.T

i n d e k l a c h t nr. 2004.4459 (110.04)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'de tussenpersoon'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door de tussenpersoon gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, de tussenpersoon in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Door bemiddeling van de tussenpersoon heeft klager met ingang van 3 juli 2002 een motorrijtuigenverzekering bij een verzekeraar gesloten voor een personenauto. Op 16 april 2003 is deze auto in Polen gestolen.

De verzekeraar heeft schade-uitkering geweigerd omdat het kenteken van de auto niet op naam van de verzekerde stond, zonder dat hij daarvan in kennis was gesteld.

De klacht

De tussenpersoon heeft nagelaten aan de verzekeraar mede te delen dat het kenteken van de auto van klager niet op naam van klager stond, maar op naam van een derde. Aan de tussenpersoon is in het bijzijn van getuigen medegedeeld dat het kenteken op naam van een derde stond. Volgens de tussenpersoon was dit geen enkel bezwaar om de auto toch bij de verzekeraar te verzekeren. In goed vertrouwen heeft klager aangenomen dat hij verzekerd was. Nadat de diefstal had plaatsgevonden, bleek evenwel dat klager niet verzekerd was omdat het kenteken van de auto op naam van een ander stond zonder dat verzekeraar daarvan op de hoogte was.

Het standpunt van de tussenpersoon

Tot het moment waarop hij door de verzekeraar werd geïnformeerd dat de auto van klager niet op naam stond van klager maar op die van een ander, was de tussenpersoon daarvan niet op de hoogte. Het aanvraagformulier voor de verzekering is op kantoor van de tussenpersoon ingevuld en ondertekend. Op dit formulier staat klager vermeld als verzekerde en kentekenhouder. De voormalig medewerker van de tussenpersoon, door wie de auto destijds in dekking is genomen, heeft - desgevraagd - medegedeeld dat hem bij het aanvragen van de verzekering is gemeld dat de auto op naam van klager stond.

Het is wel vaker voorgekomen dat een auto van klager die via de tussenpersoon werd verzekerd bij verzekeraar niet op zijn naam stond en hierover is al eerder met verzekeraar gesproken. Deze auto's zijn door verzekeraar steeds in dekking genomen.

Het commentaar van klager

Klager heeft na kennisneming van het verweer van de tussenpersoon zijn klacht gehandhaafd en nog het volgende aangevoerd. Klager heeft op het aanvraagformulier zijn handtekening gezet. De voormalig medewerker van de tussenpersoon zou het later invullen omdat het op dat moment erg druk was.

Het overleg met de tussenpersoon

Ter zitting is de klacht met de tussenpersoon besproken.

Het oordeel van de Raad

1. De klacht houdt in dat de tussenpersoon, ondanks dat hem door klager was medegedeeld dat de auto niet op naam van klager zelf stond maar op naam van een ander, dit niet aan verzekeraar heeft medegedeeld. De tussenpersoon heeft hiertegenover aangevoerd dat hij niet wist dat de auto op naam van een ander stond.
2. De Raad stelt voorop dat het niet tot zijn taak behoort feiten vast te stellen waaromtrent partijen van mening verschillen en doorslaggevend bewijs ontbreekt. Een dergelijke taak is aan de rechter voorbehouden. Niet onverdedigbaar is de stelling van de tussenpersoon dat hij niet wist dat de auto niet op naam van klager stond aangezien op het aanvraagformulier de vraag 'Staat het kentekenbewijs deel II op naam van een ander dan de verzekeringnemer?' met 'nee' is beantwoord. Daaraan doet niet af de stelling van klager dat een medewerker van de tussenpersoon het aanvraagformulier voor hem heeft ingevuld, omdat de juistheid van die stelling door de tussenpersoon gemotiveerd wordt betwist en in deze procedure verder niet kan worden onderzocht.
3. De Raad komt dan ook tot de slotsom dat niet gebleken is dat de tussenpersoon de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 4 april 2005 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter, mr. R. Cleton en mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Guijt, secretaris.

De voorzitter:

(mr. M.M. Mendel)

De secretaris:

(mr. J.J. Guijt)